

Kính thưa Quý độc giả,

Chúng tôi xin giới thiệu cùng Quý độc giả loạt bài về Kinh Môi Côi Sống Động của cố linh mục Đoàn Cao Lý, S.J. với ước mong góp phần vào việc xây dựng đời sống thiêng liêng trong gia đình của Quý độc giả theo thánh ý Thiên Chúa được thể hiện ngang qua việc thực hành Kinh Môi Côi này.

Rất mong Quý độc giả đón nhận, phổ biến và thực hành.

Lời nói đầu

Nhằm góp phần cho “ngày gia đình” – ngày sum họp mọi người trong gia đình lại, kênh truyền hình Tvland bên Hoa Kỳ quyết định không phát sóng bất kỳ tiết mục nào trong khoảng thời gian từ 18 - 19h ngày 24/09/2007. Như vậy sẽ không có sự phân tán bầu khí gia đình để ai cũng có thể lắng nghe và chia sẻ giữa nhau nơi bàn ăn, người lớn cũng như trẻ nhỏ. Đó chính là điều mà Tông Thư Kinh Môi Côi Trinh Nữ Maria 2002 gợi ý khi nói:

“Các gia đình ngày nay đang phải đối diện với nhiều vấn đề, nhất là trong những xã hội phát triển về kinh tế, gây ra bởi tình trạng họ ngày càng cảm thấy khó nói chuyện, trao đổi với nhau hơn. Các gia đình ít khi tổ chức việc quy tụ các phần tử của mình lại với nhau, và khi họ thực hiện những cơ hội hiếm hoi này thường lại là việc họ ngồi coi truyền hình. Vấn đề là quay về với việc lần hạt kinh Môi Côi gia đình, nghĩa là việc làm cho đời sống thường nhật tràn đầy những hình ảnh khác hẳn: những hình ảnh về mầu nhiệm cứu độ, tức hình ảnh về Đấng Cứu Chuộc, hình ảnh về người mẹ rất thánh của Người. Gia đình đọc kinh Môi Côi chung với nhau làm phát sinh một cái gì đó giống như bầu khí của ngôi nhà Nadarét, ở chỗ các phần tử của cả gia đình lấy Chúa Giê-su làm tâm điểm của mình, biết cùng nhau chia ngọt sẻ bùi, biết đặt nhu cầu và dự định của mình vào bàn tay của Người, biết tìm kiếm từ nơi Người niềm hy vọng và sức mạnh để tiến bước. (số 41)

Lý tưởng mà mái trường gia đình nhắm tới chính là điều mà Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II nêu trong Tông Thư Kinh Môi Côi như vừa trích dẫn.

Mái trường gia đình ở đây được hiểu là Ngôi Trường gắn liền với Mái Ấm Gia Đình mà chính Ba Má cùng các con thiết lập trong bầu khí cầu nguyện của Kinh Môi Côi mỗi ngày.

Nền tảng của ngôi trường này chính là gương sáng của Đức Mẹ Maria, của thánh cả Giuse và nhất là của Chúa Giê-su là Con Đường đưa ta về Nhà Cha.

Ba má và các con quây quần trước ảnh Thánh Gia. Dưới ảnh Thánh Gia là sách Lời Chúa đặt trên kệ sách. Dưới kệ sách là tấm bảng mà những điều được viết trên đó phản ánh Lời Chúa dạy hoặc ơn Chúa đánh động Ba Má hoặc các con.

Chẳng hạn, nơi gia đình của anh chị BH, một người con 6 tuổi đã viết: “Lạy Chúa, xin giúp con loại bỏ tính ghen tị nơi gia đình”. Con cả của anh chị năm nay 18 tuổi đang học về Khách Sạn tại mái trường Đại Học. Điều em này ước ao là tìm được việc làm trong một khách sạn. Người con thứ hai của anh chị năm nay 12 tuổi, chỉ muốn làm sao cho đỡ vất vả với các bài làm mỗi ngày từ mái trường trung học phổ thông.

Giờ kinh Môi Côi trong gia đình là thời gian mọi người nơi gia đình đều được lắng nghe về những mối quan tâm của từng người và cùng cầu nguyện chung với nhau.

Nhưng trước hết, Lời Chúa dạy qua kinh Môi Côi phải được công bố như Tin Vui cho cả gia đình. Đó quả là Mái Trường Gia Đình, nơi đào tạo các Kitô hữu.

Để Lời Chúa trở nên sống động qua kinh Môi Côi, cả gia đình cần làm dấu Thánh Giá để xin Chúa giúp. Chỉ có Chúa mới làm cho ta được gắn kết với Ngài qua 20 mầu nhiệm Vui, Ánh Sáng, Thương và Mừng của kinh Môi Côi.

Mỗi mầu nhiệm được Ba má xướng lên và gợi ý về ơn xin. Nhưng làm thế nào để xin những ơn, như có lòng khiêm nhường, có lòng thương người, yêu mến sự khó nghèo như Chúa sinh ra nơi máng cỏ của hang loài vật? Ta xin cho được vâng lời chịu lụy: điều đó có nghĩa gì và áp dụng được với con cái không? Thế nào là giữ nghĩa cùng Chúa luôn?

Đó là lý do tại sao ba má cần kể chuyện có thực đụng chạm tới đời sống của con cái khiến chúng phải suy nghĩ về bản thân và thấy cần cầu nguyện để xin Chúa giúp.

Thật là một điều đáng ước ao như Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II nói trong Tông Thư Kinh Môi Côi Trinh Nữ Maria: “Tôi bảo đảm là giới trẻ một lần nữa sẽ làm cho người lớn ngỡ ngàng, ở cách thức chúng yêu chuộng kinh nguyện này và sốt sắng đọc kinh ấy hợp với lứa tuổi của chúng”. (số 42)

Lm. Augustinô Đoàn Cao Lý, S.J.

*Ba má và các con làm dấu thánh giá
Ba má xướng:*

Tin vui 1
Sứ Thần Truyền Tin Cho Đức Bà Chậu Thai
Ta Xin Cho Có Lòng Khiêm Nhường
(Lc 1, 26 - 38)

Kể chuyện có thực:

Thành cầu Sài Gòn cách mặt nước gần 20m, thế mà Đoàn Hữu Đức, chàng sinh viên đại học văn hóa, tuổi 20, đã lao mình xuống dòng nước chảy xiết để cứu sống một cô gái tự vẫn chính chàng không quen biết. Đức quê Bình Định trọ cùng phòng với Trần Ngọc Tùng là người cho biết: “Đức hiền lành và vui tính. Tôi biết bạn ấy bơi giỏi vì đã từng đi bơi với nhau ở hồ bơi An Phú, nhưng không ngờ bạn ấy liều đến thế” (x. Tuổi Trẻ 18 – 08 – 2007, Tr. 9)

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn Đoàn Hữu Đức (phải) và bạn thân Nguyễn Trí Hoàn trên cầu Sài Gòn - Ảnh: V.T.B
Tin Mừng Lc 1, 26— 38 cho

thấy một cuộc lao mình vĩ đại hơn gấp bội: vì chính Ngôi Hai Thiên Chúa, có thể nói, đã “lao mình” xuống thế qua cung lòng Đức Maria và đã làm người, như ta vẫn tuyên xưng trong Kinh Tin Kính rằng:

“vì loài người chúng ta, và để cứu độ chúng ta, Người đã từ trời xuống thế bởi phép Đức Chúa Thánh Thần, Người đã nhập thể trong lòng trinh nữ Maria và đã làm người, ...”

1, Các con đón nhận ơn cứu độ Chúa ban như thế nào? Có phải bằng cách thực thi điều ta vẫn đâm ngực ăn năn và xin Chúa giúp để sửa mình về các tội trong tư tưởng, lời nói, việc làm và những điều thiếu sót không?

2, Các con có thể nêu ví dụ điển hình về các tội trong tư tưởng, lời nói, việc làm và những điều thiếu sót, như: ghen tị, nói dối, nói hành, khinh người, lấy trộm,...?

3, Một cách tích cực, có phải chính Chúa mới thực sự là ơn cứu độ cho các con phải không? Cho nên vấn đề là các con có kết hợp với Chúa trong tư tưởng, lời nói và việc làm không? Hay trong thực tế, các con kết hợp với những điều ngược với ý Chúa: đó chính là tội.

4, Trong thực hành, ngày hôm nay các con có thể nhận ơn cứu độ Chúa ban bằng cách nào? Thừa bằng cách thực thi lời Chúa dạy là: mến Chúa hết lòng, hết trí khôn, hết sức lực mình và yêu tha nhân như chính mình. Để ngày mai xem các con có nhận ơn cứu độ Chúa ban như thế không?

Ba má và các con: khẩn khoản xin Chúa giúp để có lòng khiêm nhường với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

---

*Ba má và các con làm dấu thánh giá
Ba má xướng:*

Tin vui 2
Đức Mẹ Viêng Thăm Chị Họ Isave:
Ta Xin Cho Có Lòng Thương Người
(Lc 1, 39 - 56)

Kể chuyện có thực:

Hai chàng học trò Việt và Sơn trường THPT số 3, huyện Bồ Trạch, Tỉnh Quảng Bình, thuộc gia đình nghèo nhưng có lòng thương người.

Hồi học tiểu học nghỉ hè, Việt phải xách ấm nước chè xanh vào chợ bán. Lên cấp II, Việt đi bán kem kiếm tiền mua sách vở cho mình và hai em. Còn Sơn là con gàn út của một gia đình bảy anh chị em, điều kiện kinh tế khó khăn nhưng Sơn luôn biết giúp đỡ người khác. Hai chàng thổ lộ: “khi coi tivi, báo đài đưa tin lũ làm trôi hết nhà cửa của các bạn, thương quá nhưng không biết làm gì, vì cả hai đứa chỉ có 100.000 đồng nên nảy ra ý định đi quyên góp”. Hai chàng vào chợ mua được hai bộ quần áo. Sau đó, ngỏ lời với các chị, các bác ở chợ ủng hộ thêm. Đến khi hàng hóa tập trung đầy một gian nhà với hơn 6.000 bộ khiến hai chàng không biết phải làm gì tiếp theo, nên đến gõ cửa huyện đoàn Bồ Trạch. Thế là huyện đoàn tức tốc thuê xe và cử một nhóm cùng đi với Sơn, Việt thăm các gia đình nạn nhân bão lụt.

(x. Tuổi Trẻ 06 -- 09 -- 2007, Tr. 8)

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Người xướng kinh Mân Côi nói “thứ hai thì ngắm Đức Bà thăm viếng bà thánh Isave, ta xin có lòng thương người”. Lòng thương người nơi các con là điều quan trọng, tại sao? Vì đó là điều khiến các con nên giống Thiên Chúa. Thiên Chúa là tình yêu và con người được dựng nên theo hình ảnh của Thiên Chúa là tình yêu. Còn con vật không có tình yêu.
2, Việt và Sơn coi Tivi, báo đài đưa tin lũ lụt trôi hết nhà cửa của các bạn nên “thương quá”: đó là tình yêu khiến hai bạn nên giống Thiên Chúa. Tình yêu ấy cần được thể hiện trong việc làm.

3, Đức Maria có tình yêu trời vượt nên khi biết người chị họ Isave đã có thai được sáu tháng nên thương bà, liền vội vã qua miền núi đến giúp đỡ bà.
4, Các con cũng cần được Chúa đánh động để biết thương người. Và các con cần luyện tập về lòng thương người ngay từ mái ấm gia đình: như thương ba má vất vả nên các con cần xung phong giúp đỡ... Tương quan giữa các con cũng vậy: cần tự nguyện giúp đỡ lẫn nhau.

Ba má và các con: khẩn khoản xin Chúa giúp để có lòng thương người với một kinh Lạy Cha, 10 kính kính mừng, 1 kính sáng danh.

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xướng:

Tin vui 3
Chúa Giáng Sinh:
Ta Xin Cho Có Lòng Mến Chúa Sinh Trong Nghèo Khó
(Lc 2, 1 - 20)

Kể chuyện có thực:

“Tôi bước sang tuổi 40. Tôi thường trốn tránh những ngày lễ thiếu nhi, tết trung thu, những cuộc họp mặt gia đình ở cơ quan có dất theo trẻ con. Ngay cả xem tivi cũng không dám mở chương trình thiếu nhi. Chồng tôi đã bước sang tuổi 50, ngày hai buổi thăm lặng đi về, xem chùng mỗi mệ. Căn nhà hầu như không có tiếng người. Thỉnh thoảng em của chồng có đưa vợ con sang chơi. Thằng bé 5 tuổi chạy loanh quanh khắp nơi. Khi họ về rồi, sự im lặng như được nhân lên.

(x. Tuổi Trẻ 10 -- 09 - 2007, Tr. 10)

Đó là những lời bộc bạch của một người vợ khao khát có con. Qua bài ca “ngợi khen” (Magnificat -- Lc 1,67-79), trinh nữ Maria cũng nói lên khát vọng của gia đình nhân loại cần được giải phóng khỏi tính kiêu căng, khỏi sự chênh lệch giàu nghèo. Một cách tận căn, loài người cần chính Ngôi Hai Thiên Chúa nhập thể sống đời người đúng như Thiên Chúa chờ đợi là thoát khỏi vòng tội lỗi (x. Mt 1, 21). Thì đây Con Thiên Chúa đã xuống thế làm người do quyền năng Chúa Thánh Thần và sinh ra từ cung lòng trinh nữ Maria và được đặt nằm trong máng cỏ tại hang Bêlem (Lc 2,7). Sứ thần Thiên Chúa loan báo Tin Mừng đó cho những người chăn chiên tại Bêlem giữa tiếng hát từ trời cao:

“Vinh danh Thiên Chúa trên các tầng trời,

Bình an dưới thế cho loài người Chúa thương” (Lc 2, 14)

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, “Tại sao hai ông bà không tìm được chỗ trong nhà trọ” (Lc 2,7)? Thưa là để hải nhi Giêsu sinh ra nơi máng cỏ rộng mở để ai cũng có thể tới viếng thăm, khởi sự từ những người chăn chiên nghèo hèn tại Bêlem. Nếu Chúa sinh ra nơi khách sạn sang trọng, họ sẽ chẳng có cơ hội tới thăm Chúa.

2, Trong kinh Mân Côi ta đọc: “thứ ba thì ngắm, Đức Bà sinh Đức Giêsu nơi hang đá, ta hãy xin cho có lòng khó khăn”. Khó khăn là gì? Thưa là khó nghèo theo gương Đức Mẹ và thánh cả Giuse.

Ba má và các con: khấn khoản xin Chúa giúp để có lòng mến Chúa sinh trong khó nghèo với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

---

*Ba má và các con làm dấu thánh giá
Ba má xướng:*

Tin vui 4
Dâng Con Trong Đèn Thánh:
Ta Xin Ôn Để Biết Vâng Lời Theo Gương Đức Mẹ
(Lc 2, 1 --20)

Kể chuyện có thực:

Sinh sống ở một vùng lũ lụt tỉnh Hà Tĩnh, ông Bùi Văn Tân thuộc xã Gia Phố, huyện Hương Khê, đã phải lặn lội đủ nghề. Năm 2003, ông vay bạn bè và ngân hàng được 20 triệu đồng để mua lại chiếc thuyền và hệ thống hút cát sỏi của một người bạn cũ.

Cả làng chỉ có hai thuyền gắn máy nhưng chiếc của ông dầu cũ kỹ vẫn năng trở thành chiếc thuyền ứng cứu cho bất cứ việc gì khi ai đó nhờ đến.

Đêm mùng 07 - 08 - 2007 khi nước lũ ào ào đổ về, tiếng la vang lên inh ỏi. Sau khi buộc được nhà mình và chuyển được một số đồ đạc lên gác trần cũng như chuyển vợ con và một số người xung quanh sơ tán vào làng Truong, Ông quay thuyền trở về và sẵn sàng để ứng cứu, giúp bà con sơ tán và vẫn chuyển đồ ... suốt từ đêm đến sáng. Khi nghe lời ngỏ của linh mục Nguyễn Văn Thắng nhờ thuyền để đi phân phát mì tôm cứu trợ cho dân bị kẹt giữa lũ, ông Tân vui vẻ nhận lời. Thế là cả thuyền và người rong ruổi ba ngày liền trên nước lũ, đi hết ngõ ngách làng Đông Hải, rồi xã Hương Giang, xã Hương Thủy, thị trấn, ... vợ ông là bà Nguyễn Thị Thanh quen việc chèo lái cùng đi với chồng để phân phát 15.000 gói mì cho nạn nhân lũ lụt

(x. CG DT số 1621, Tr. 16)

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

Ông Bùi Văn Tân rất nhiệt thành trong việc cứu trợ đồng bào. Còn Đức Maria và thánh Giuse trong thực tế đã hy sinh hơn gấp bội. Các ngài đã dâng cho Thiên Chúa chính người con duy nhất là Đức Giêsu (Lc 2, 22 —23). Đức Maria đã cưu mang con mình cách lạ lùng do quyền năng Chúa Thánh Thần nhưng cũng nhiệt thành dâng của lễ như luật dạy.

1, Các con nghĩ gì về lòng nhiệt thành hy sinh của ông Tân đối với nạn nhân vùng lũ lụt tỉnh Hà Tĩnh?

2, Các con hiểu và thực hành như thế nào qua kinh Mân Côi gợi ý khi nói “thứ bốn thì ngắm, Đức Bà dâng Đức Giêsu trong đền thánh, ta hãy xin cho được vâng lời chịu lụy”?

3, Trong thực hành, có phải là vâng lời theo luật dạy như: đi xe máy phải đội mũ bảo hiểm, phải giữ vị trí của người đi xe máy, xe đạp khác với người đi xe hơi, phải báo hiệu khi quẹo, phải dừng lại trước đèn đỏ, ... Đó tất cả có phải là vâng lời theo luật dạy noi gương Đức Maria và thánh Giuse?

Ba má và các con: khẩn khoản xin Chúa ơn để biết vâng lời theo gương Đức Mẹ với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xướng:

Tin vui 5

**Đức Bà Tìm Được Đức Giêsu Trong Đền Thánh:
Ta Xin Ôn Giữ Nghĩa Cùng Chúa Luôn**
(Lc 2,41 –52)

Kể chuyện có thực:

Khoảng 10 giờ sáng ngày 19 - 05 - 1967, lính Mỹ càn quét thôn Kinh Môn. Bà Hoàng Thị Quýt một mình bế con chạy giặc, chồng bà là Trịnh Hoài Bắc bám làng đánh địch. Bà Quýt chui xuống hầm ếch để tránh bom. Đến 4 giờ chiều, các chiến sĩ công an vượt sông sang bới bà lên từ đồng đất đá. Trước khi ngắt lỵm, bà chỉ kịp thều thào xin các anh công an bới tìm con bà nhưng vô vọng.

Bà Quýt được chữa trị vết thương thể xác nhưng vết thương lòng đối với đứa con 8 tháng tuổi không thuốc nào chữa được. Nhiều đêm bà cứ lang thang như kẻ mộng du, vừa đi vừa gọi tên con khiến nhiều người không cầm nổi nước mắt.

Bom đạn đã làm hai mẹ con họ phải xa cách nhau đến 40 năm
- Ảnh: Hoàng Tiến

Mãi tới 40 năm sau, bà Quýt mới gặp lại con mình. Bà ôm lấy con, tay rờ rẫm và nói: “có phải là con không con ơi, 40 năm qua trong mơ, mẹ cũng không thể ngờ được là con còn sống con ơi...”. Người con đáp lại: “con tìm được cha mẹ rồi... từ đây con không còn tủi thân bởi không biết cha mẹ mình là ai, hiện đang ở đâu, còn sống hay đã chết, ...”. Ông bố là Trịnh Hoài Bắc cũng ào đến ôm con khóc ròng, rồi gọi các con là Thu, Hương, Ninh, Hằng đến nhìn mặt anh. Tất cả đều diễn ra nơi căn nhà nhỏ thôn Kinh Môn, xã Trung Sơn, huyện Gio Linh, tỉnh Quảng Trị.

(x. Tuổi Trẻ 22 - 08 - 2007, Tr. 7)

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Các con nghĩ gì về lời bà Hoàng Thị Quýt nói với con bà sau 40 năm thất lạc? Người con đáp lại như thế nào? Và ông bố là Trịnh Hoài Bắc đã có cử chỉ nào nói liền 4 người em với anh cả mà chúng chưa hề gặp mặt từ khi chào đời?

2, Khi cầu nguyện với kinh Mối Côi, ta được gợi ý về tin vui số 5 là “xin cho được giữ nghĩa cùng Chúa luôn”. Thế nào là giữ nghĩa cùng Chúa? Thừa là trung thành gắn kết cùng Chúa và với lời Chúa dạy. Tất cả lời Chúa dạy ta đều tóm tắt trong giới răn yêu thương là mến Chúa hết lòng, hết trí khôn và hết sức lực mình; và yêu thương tha nhân như chính mình. Các con nghĩ sao?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn giữ nghĩa cùng Chúa luôn với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

*Ba má và các con làm dấu thánh giá
Ba má xướng:*

Ánh Sáng 1

**Đức Giêsu Chịu Phép Rửa:
Ta Xin Ôn Để Biết Từ Bỏ Mình Theo Chúa**
(Mt 3, 13 - 17)

Kể chuyện có thực:

Chín trẻ em kéo nhau ra cánh đồng tôm trên sông Bến Cát để nhặt tôm súc. Một chủ hồ vừa vớt tôm xong đã bơm nước ra sông. Tôm theo ống nước ra sông khiến đám trẻ rất hồ hởi đua nhau ra vớt. Em Nguyễn Văn Thoại (5 tuổi) mãi mê vớt tôm bị sụp xuống một hố sâu. Nước chảy xiết cuốn trôi em ra giữa dòng và nhấn chìm em xuống. Trong nhóm có Bùi Vương (11 tuổi) lao mình ra cứu Thoại. Vương vừa đưa Thoại vào bờ thì anh ruột của Thoại là Nguyễn Văn Đê (7 tuổi) bị nước cuốn ra xa! Vương lại lao mình ra cứu Đê. Chẳng may đến lượt chính Vương bị nước chảy xiết cuốn ra xa thì chẳng ai trong đám trẻ cứu được Vương! Trong đám tang Bùi Vương, các thầy cô giáo trường tiểu học An Ninh Đông 2 (huyện Tuy An, tỉnh Phú Yên) đã bàn bạc để tổ chức một buổi lễ trang trọng nhằm tôn vinh hành động quên mình cứu người của em Bùi Vương. Bà Đặng Kim Chi, trưởng phòng giáo dục Tuy An cũng đồng tình nói: “chúng tôi sẽ đem câu chuyện của em Vương để sinh hoạt trong các buổi chào cờ đầu tuần.”

(x. Tuổi Trẻ 29 - 08 - 2007)

Em Vương trong chuyến đi chơi cuối cùng do lớp tổ chức

Hai em Đê và Thoại thắp nén hương cho anh Bùi Vương, người cứu sống mình

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

Cả cuộc đời của Đức Giêsu là để quên mình cứu người, tức là cứu cả nhân loại. Vậy Đức Giêsu đã đến sông Gio-đan để xin ông Gioan Tẩy Giả làm phép rửa cho mình mặc dầu ông can Người và nói: “chính tôi mới cần được Ngài làm phép rửa, thế mà Ngài lại đến với tôi.” Đức Giêsu trả lời: “bây giờ cứ thế đã, vì chúng ta nên làm như vậy để giữ trọn đức công chính” (Mt 3, 14 - 15)

1, Các con có biết Đức Giêsu muốn chịu phép rửa của ông Gioan là để nhìn nhận phép rửa ấy là do ý muốn của Thiên Chúa không? (Lc 7, 29 - 30)

2, Nhưng các con phân biệt như thế nào giữa phép rửa của ông Gioan và phép rửa của Chúa Giê-su? Chính các con đã chịu phép rửa nào: của ông Gioan hay của Chúa Giêsu? Các con nên nhớ lời ông Gioan Tẩy Giả nói với những người đến xin ông làm phép rửa: “tôi làm phép rửa cho các anh trong nước để dục lòng các anh sám hối. Còn Đấng đến sau tôi... sẽ làm phép rửa cho các anh trong Thánh Thần và lửa (Mt 3, 11).

Ba má và các con: khẩn khoản xin Chúa ơn biết bỏ mình để theo Chúa với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dầu thánh giá
Ba má xướng:

Ánh Sáng 2

**Đức Giêsu Biến Nước Thành Rượu Tại Tiệc Cưới Cana:
Xin Ôn Bén Nhạy Đối Với Nhu Cầu Tha Nhân**
(Ga 2, 1 - 12)

Kể chuyện có thực:

Trong sách *Tự Thuật*, thánh Âu-Tinh có ghi lại những lời thân thương của mẹ ngài là thánh Monica trước khi qua đời: “một điều đã làm cho mẹ ước ao ở lại ít lâu trên đời này, là trước khi nhắm mắt được thấy con là một Kitô hữu Công Giáo. Thiên Chúa của mẹ đã ban cho mẹ điều đó một cách dồi dào, vì mẹ thấy con phục vụ Chúa đến khinh chê cả hạnh phúc trần gian. Mẹ còn làm gì ở đây nữa? .... Các con chôn xác này ở đâu cũng được; các con đừng quá lo về nó. Mẹ chỉ xin các con một điều, là bất cứ các con ở đâu, các con hãy nhớ đến mẹ trước bàn thờ Chúa.”

(quyển II, tr. 27)

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

Bài Tin Mừng Ga 2, 1 - 12 cho ta hiểu rõ hơn về Đức Maria cũng như về Đức Giêsu, con Mẹ.

1, Trong đời sống, con người rất cần có sự bén nhạy đối với nhu cầu trong cuộc sống. Các con đã thấy sự bén nhạy đó nơi bạn Đoàn Hữu Đức đã mau lẹ nhảy xuống sông Sài Gòn để cứu sống một cô gái tự vẫn (tin vui số 1). Các con nghĩ gì về sự bén nhạy của Đức Mẹ tại tiệc cưới Cana?

2, Tin Mừng theo thánh Gioan rất chú trọng về giờ Thiên Chúa đã xếp đặt (x. 7, 30; 8, 20). Vậy khi Đức Giêsu nói “giờ của con chưa đến”, một cách chính xác Đức Giêsu có ý nói về điều gì Thiên Chúa đã xếp đặt trong cuộc đời của Ngài? Phép lạ hóa nước lã thành rượu có liên quan gì tới điều đó? Đức tin của các môn đệ liên quan gì tới giờ đó không?

3, Các con nghĩ Đức Maria đã tin tưởng như thế nào khi nói với gia nhân: “Người bảo gì các anh cứ việc làm theo”?

Ba má và các con: khẩn khoản xin Chúa ơn bén nhạy đối với nhu cầu tha nhân với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xướng:

Ánh Sáng 4

**Đức Giêsu Hiển Dung:
Ta Xin Ông Biết Vâng Nghe Lời Người**
(Lc 9, 28 - 36)

Kể chuyện có thực:

“Các con của cha ơi, đừng khóc, đừng buồn làm chi. Cha đã gặp vận hội may mắn, anh em chúng con hãy sống thuận hòa, yêu thương đùm bọc lẫn nhau”. Đó là lời khuyên của ông trùm Matthêu Nguyễn Văn Phụng để lại cho ba con ông đang quỳ khóc trước khi ông chịu tử đạo.

Ông Phụng sinh hạ được 8 người con. Dầu bận việc buôn bán, ông vẫn chu toàn việc giáo dục con cái với điều nhân mạnh là mến Chúa yêu người, nhưng nhất là chính ông làm gương sáng cho các con. Mỗi tuần ông đều thu xếp thì giờ để thăm bệnh nhân và giúp đỡ người nghèo ở chung quanh. Cô Thu, con gái ông dâng mình cho Chúa trong Dòng Mên Thánh Giá.

Năm 50 tuổi, vợ ông từ trần. Ông cho gọi cô Phụng là con cả đưa các cháu về sống với ngoại. Khi ấy ông được đề cử làm trùm họ. Nhiều trẻ em được ông rửa tội. Nhiều người theo đạo theo lời khuyên của ông.

Ngày 02 - 01 - 1861, cha Hoan tới giúp giáo xứ mừng lễ Hiền Linh. Ông Phụng rước cha về nhà mình. Ngay tối hôm sau, lính tới vây làng bắt cha Hoan và ông Phụng giải về Đồng Hới cùng với 7 giáo hữu khác nữa.

Ngày 25 - 05 - 1861, ông trùm Phụng quỳ cầu nguyện trước khi bị chém đầu.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Khi nhìn thấy vinh quang của Đức Giêsu, các ông Phêrô, Giacôbê và Gioan nghe thấy tiếng từ đám mây phán “hãy vâng nghe lời Người” (Lc 9,35). Các con hiểu như thế nào về lời đó, nhất là so sánh với lời Đức Giêsu nói với tông đồ Phêrô: “Ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo.”

2, Riêng ba người con của thánh Nguyễn Văn Phụng đang quỳ khóc bên bờ nơi pháp trường được bố dạn dò như thế nào?

3, Các con có cơ hội từ bỏ mình vác thập giá mình hằng ngày mà theo Chúa Giêsu không?

Ba má và các con: khẩn khoản xin Chúa ơn biết vâng nghe Lời Chúa với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dầu thánh giá

Ba má xưng:

Ánh Sáng 5

**Đức Giêsu Lập Phép Thánh Thể:
Ta Xin Ôn Kết Hiệp Với Chúa Nên Giữ Mình Sạch Tội
(Lc 22, 19 - 20)**

Kể chuyện có thực:

Một sáng sớm mùa hè, tàu cá Quảng Ngãi số 96372 của ngư dân cập đảo Sinh Tôn Đông trong tình trạng hốt hoảng, lý do vì trong số 17 ngư dân trên tàu thì 15 người nằm bất động, toàn thân tím tái vì ngộ độc thức ăn.

Sau bốn giờ tập trung cấp cứu, các bệnh nhân qua được cơn nguy kịch. Bệnh nhân lớn tuổi nhất, 66 tuổi, là ông Dương Lan, nói với các y bác sĩ trên đảo đã cấp cứu ông rằng: “các anh đã sinh chúng tôi lần thứ hai.”

(x. Tuổi Trẻ 12 - 08 - 2007, Tr.7)

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

Đời sống của loài người như bị ngộ độc do tội gây nên. Ai chịu lấy Mình và Máu Chúa sẽ được giải thoát khỏi tội nhờ kết hiệp với Chúa Giê-su là Đường đưa ta về nhà Cha.

Để chuẩn bị rước lễ cho xứng đáng, các con cần phải làm gì?

Thưa phải làm hai điều sau đây:

1, Một là phải giữ mình sạch tội trước khi lên rước lễ.

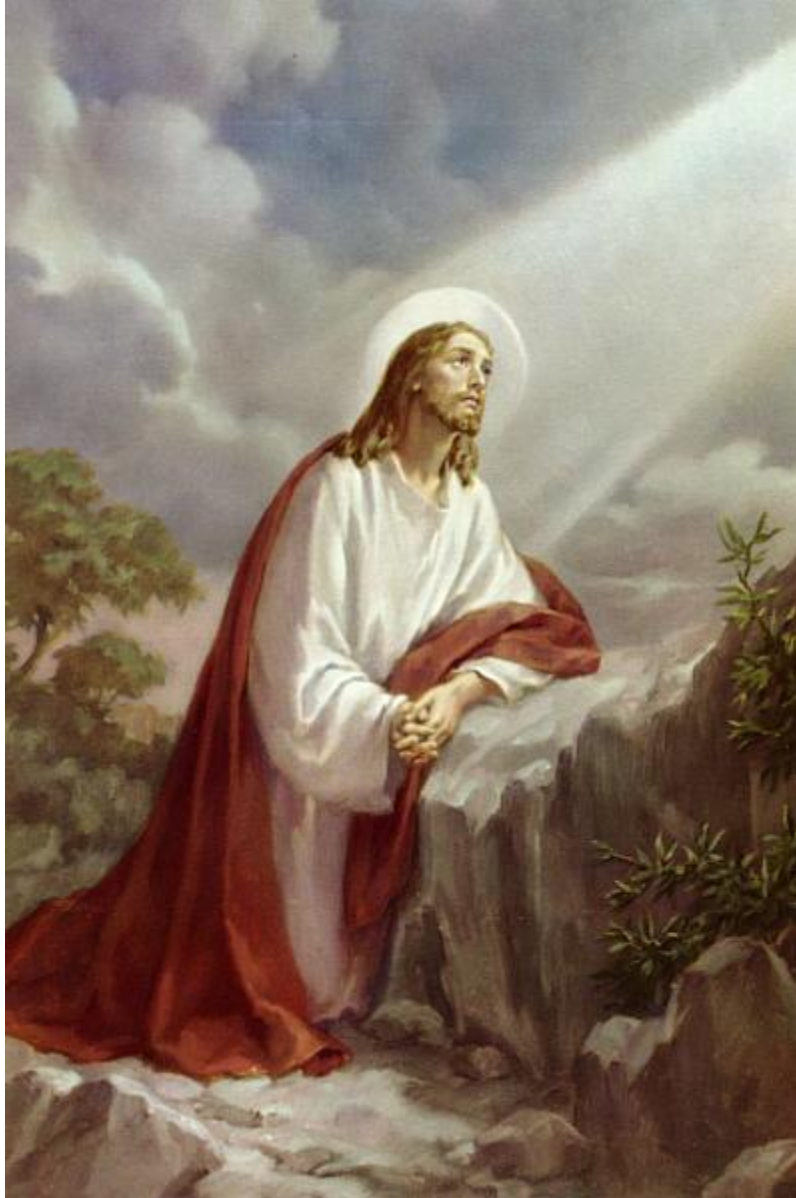
2, Hai là khiêm tốn và tin tưởng theo gương viên đại đội trưởng ở Ca phác na um để thưa với Chúa Giê-su rằng: “Lạy Chúa, con chẳng đáng Chúa ngự đến cùng con” (x. Mt 8, 8)

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn kết hợp với Chúa nên giữ mình sạch tội với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

*Ba má và các con làm dấu thánh giá
Ba má xướng:*

Cuộc thương khó 1

**Chúa Lo Buồn Đổ Mồ Hôi Máu:
Ta Xin Ôn Để Được Ăn Năn Tội Nên**
(Lc 22, 39 - 44)

Kể chuyện có thực:

Cha Côn-Bê (Maximiliano Kolbe) dòng Phanxicô nổi tiếng về xuất bản báo chí tại Ba Lan và Nhật Bản, bị Đức Quốc Xã bỏ tù năm 1940. Năm sau cha bị đưa vào trại giam nổi tiếng Âu-Sinh-Vĩ (Auschwitz) có sẵn quy luật là: khi một tù nhân trốn trại, 10 tù nhân khác phải chết thay.

Xảy ra một buổi chiều tháng 08 - 1941, một tù nhân bỏ trốn. Mười tù nhân khác liền được chỉ định chết thay, trong đó có trung sĩ Giang Ninh Giác (Gajowniczek) khóc thảm thiết vì phải bỏ lại người vợ và đàn con thân thương. Có thể nói giữa cảnh “lo buồn đổ mồ hôi máu” của trung sĩ Giang Ninh Giác, cha Côn-bê đã nhận lấy chén đắng là chết thay cho anh.

Cùng với 9 tù nhân được chỉ định, cha Côn-bê tự nguyện bước vào phòng tử hình bằng phương pháp tuyệt thực. Nhưng hai tuần sau, cha Côn-bê vẫn chưa chết và đã tự nguyện nhận liều thuốc chích chết người. Đó là chiều áp lễ Đức Mẹ lên trời ngày 14 - 08 —1941. Cha được nâng lên hàng chân phước do Đức Thánh Cha Phaolô VI ngày 17 — 10 - 1971, rồi được nâng lên hàng hiển thánh do Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II ngày 10 — 10— 1982.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Khi cầu nguyện với Kinh Mân Côi về Chúa Giê-su lo buồn đổ mồ hôi máu tại vườn Giết-sê-ma-ni, ta xin ơn để ăn năn tội nên. Thế nào là ăn năn tội nên? Có phải như lời Chúa dạy là “phải yêu Chúa hết lòng, hết trí khôn và hết sức lực mình ... và phải yêu tha nhân như chính mình” (Mc 12, 30 — 31)? Quả thật, thánh Côn-bê đã hy sinh bằng chính mạng sống, nói lên lòng mến Chúa và yêu người nơi ngài cách tuyệt hảo phải không?

2, Không phải hằng ngày các con có thể hy sinh tính mạng như thánh Côn-bê. Nhưng bao giờ các con cũng có thể hy sinh điều này điều kia khiến cho bầu khí gia đình được êm ấm và tương quan giữa các con và mọi người trở nên dễ thương. Các con nghĩ sao?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn để được ăn năn tội nên với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xướng:

Cuộc thương khó 2

**Chúa Chịu Đánh Đòn:
Ta Xin Ơn Hãm Mình Chịu Khó Bằng Lòng
Vì Danh Chúa
(Mc 15, 15)**

Kể chuyện có thực:

Ông Phan Đắc Hòa hành nghề y sĩ, với gia đình 12 người con. Nhiều người được ông chữa lành bệnh nên người ta đến với ông rất đông. Nhờ đó ông có thể giúp đỡ người nghèo, vì ông rất thương người.

Khi vua Minh Mạng ra chiếu chỉ cấm đạo, ông trùm lang Hòa có dịp bày tỏ lòng can đảm của mình. Tối ngày 13 – 04 - 1840, khi đang trên thuyền với Đức Cha De La Motte Y thì ông bị các quan phát hiện. Lính bắt ông và Đức Cha Y giải về Quảng Trị giam hai tháng rồi giải về Huế. Ông Hòa bị tra khảo tới 20 lần. Các quan không đạt được ý nguyện mà còn phải nghe ông giảng về chân lý đạo. Thế là họ trả đũa bằng đánh đập, kìm kẹp và tra tấn dã man... Vị lương y làng Nhu Lý tử đạo ngày 10–12- 1840 tại Cống Chém, gần chợ An Hòa.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Các con cần ghi nhận về cách thánh tử đạo Phan Đắc Hòa hãm mình chịu khó bằng lòng: có lần thánh nhân đích thân cúi xuống vực một người kiệt sức bên đường, vác lên vai, đưa đến trạm canh, rồi cho người đem cơm nước đến nuôi người đó. Các con cần có sáng kiến để giúp tha nhân, mỗi người một cách, không ai giống ai. Nhưng ai cũng cần bước ra khỏi cái tôi của mình để giúp đỡ người khác, có phải không?

2, Khi các con của thánh Phan Đắc Hòa đến thăm, ngài đã khuyên họ như sau: “cha yêu thương các con và hằng chăm sóc các con. Nhưng cha phải yêu Chúa nhiều hơn, các con hãy vui lòng vâng ý Chúa, đừng buồn làm chi. Các con ở với mẹ, thương yêu nhau và chăm sóc việc nhà. Từ đây cha không thể lo cho các con được nữa. Chúa muốn cha chịu khổ, cha xin vâng”.

Các con nghĩ gì về lời thánh Hòa khuyên 12 người con của ngài? Trong lời khuyên đó có những điều gì nên được áp dụng với chính các con trong mái trường gia đình này?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn hãm mình chịu khó bằng lòng vì Danh Chúa với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

---

*Ba má và các con làm dấu thánh giá
Ba má xướng:*

Cuộc thương khó 3

**Chúa Đội Mão Gai:
Ta Xin Ôn Chịu Mọi Sỉ Nhục Bằng Lòng
Vì Danh Chúa
(Ga 19, 1 - 11)**

Kể chuyện có thực:

Ngày 24-10-1861, quân lính bao vây nhà bà Huỳnh Thị Lựu. Cùng với hai chú giúp lễ, Đức Cha Thê chui xuống hầm. Sau hai ngày và một đêm ở dưới hầm, cả ba khát ráo cổ mà quân lính nhất định không đi. Lý do vì chúng thấy rõ là đồ lễ mà đạo trưởng vừa làm lễ xong bỏ chạy chưa kịp cất đi.

Đức Cha Thê vừa nhô lên khỏi hầm liền bị chúng bắt trói nhốt trong cũi đưa về tỉnh. Hai chú giúp lễ, bà Lựu và hai người lân cận cũng bị mang gông giải đi (sau này tất cả đều bị xử tử vào tháng 12). Bà Lựu vừa cho con bú vừa ra pháp trường, rồi hôn con lần cuối và trao lại cho bà ngoại. Tháng 10 năm đó miền trung bị lụt, nước dâng lên đến lưng, nên ngồi trong cũi chật chội, Đức Cha Thê cũng bị ngập nước. Do đó khi đến nhà giam, Đức Cha lâm trọng bệnh. Chứng bệnh kiết lỵ khiến ngài đuối sức, chỉ ra tòa có một lần. Quan hỏi:

- Tại sao ông lại đến nước tôi? - Thưa để giảng đạo Chúa

- Ông ở đây bao lâu rồi? - Thưa ba mươi bốn năm

- Ông đã ở những đâu? - Thưa, trước là Bình Định, rồi Phú Yên, Bình Thuận và lại trở về Bình Định.

Trở về với chiếc cũi, con bệnh khắc nghiệt chỉ trong vòng ba tuần lễ đã làm Đức Cha kiệt sức và tắt thở ngày 14 - 11 - 1861. (x. Uống Nước Nhớ Nguồn, Tr.353 - 354)

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Tin Mừng Mc 15, 16 — 20 cắt nghĩa để các con thấy tại sao trong kinh Mân Côi ta xưng “Thứ ba thì ngắm Chúa Giê-su chịu đội mũ gai, ta hãy xin cho được chịu mọi sự sỉ nhục bằng lòng”. Các con hãy coi hai chú giúp lễ đã chịu mọi sỉ nhục vì Chúa như thế nào? Hai chú đã phải chui xuống hầm, bị mang gông giải lên tỉnh, bị xử tử như tội nhân.

2, Nhưng chính Đức Cha Thê có được phong thánh chưa? Thưa, mặc dù Đức Cha Thê không đổ máu vì đức tin, nhưng căn cứ vào bản án và muôn vàn truân chuyên ngài đã chịu vì đạo, Giáo Hội tôn kính Đức Cha với tước hiệu tử đạo. Ngày 05 - 05 - 1909, Đức Piô X nêu danh Đức Cha Têphanô Cuénot Thê đứng đầu danh sách 20 vị tử đạo tại Việt Nam được suy tôn lên bậc chân phước cùng ngày. Và cuối cùng, ngày 19 - 06 - 1988, ngài được tôn vinh hiển thánh cùng với 116 vị tử đạo Việt Nam.

Ba má và các con: khấn khoản xin ơn sỉ nhục bằng lòng vì Danh Chúa với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dấu thánh giá
Ba má xướng:
Cuộc thương khó 4

Chúa Vác Thánh Giá:
Ta Xin Ở Vác Thánh Giá Theo Chân Chúa
(Lc 23, 26 - 32)

Kể chuyện có thực:

Giáo Hội Việt Nam bị rơi vào tình trạng bị bách hại khốc liệt khi vua Tự Đức ban hành chiếu chỉ *phân sáp* ngày 05 - 08 - 1861.

Tín hữu Giatô bất phân già trẻ, nam nữ, đều bị phân tán vào các làng ngoại giáo. Người tín hữu bị khắc chữ trên má, gia đình bị phân tán, các thánh đường, nhà chung, tài sản của giáo hữu bị tịch thu.

Ngày 18 - 09, chủng viện Kẻ Mốt phải đóng cửa với lời dặn các chủng sinh “khỏi chào Đức Cha (tức Đức Cha Hermosilla Liêm), kéo ngài không cầm nổi nước mắt”. Chỉ có thầy Giuse Nguyễn Duy Khang quyết xin và được chọn để đi theo Đức Cha tới cùng. Ba tuần lễ đầu, thầy Khang cùng với đức cha sống trong hang trú ẩn ở Thọ Ninh. Kế đó cha con đều bị bắt. Thầy Khang bị đưa ra tòa tra tấn ba lần. Thầy viết cho anh em ở làng Hảo Hội: “các quan mới tra tấn tôi một kỳ để hỏi Đức Cha đã ở những đâu, song tôi chẳng trả lời, trái lại vui lòng chịu đòn...” Lần khác thầy viết “Anh em cho tôi một cái quần, vì quần tôi cũ phải đòn nhiều đã rách nát. Cũng xin gửi cho tôi một cái mền để khi tôi chết có cái trải ra mà liệm xác đem chôn”.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

Kinh Mân Côi gợi ý để ta suy gẫm về “Chúa Giê-su vác cây thánh giá, ta xin cho được vác thánh giá theo chân Chúa”.

1, Vậy các con nghĩ gì về thầy Nguyễn Duy Khang cầu nguyện với kinh Mân Côi trước chiếu chỉ phân sáp của vua Tự Đức và sau đó? Nhất là sau khi bị bắt và bị tra tấn?

2, Chính các con khi cầu nguyện với kinh Mân Côi có xin cho được vác thánh giá theo chân Chúa không?

3, Các con hiểu thế nào về lời Đức Giêsu nói với mọi người: “ai muốn theo tôi, phải từ bỏ chính mình, vác thập giá mình hằng ngày mà theo” (Lc 9,12)

4, Các con áp dụng thế nào về “từ bỏ chính mình” và về “Vác thập giá mình hằng ngày”? Có phải các con phải từ bỏ chính mình để hy sinh làm bài? Để giúp ba má việc này việc kia? Để hy sinh giúp đỡ nhau? Và có phải sự hy sinh đó cần được thực hiện mỗi ngày?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn vác thánh giá theo chân Chúa với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

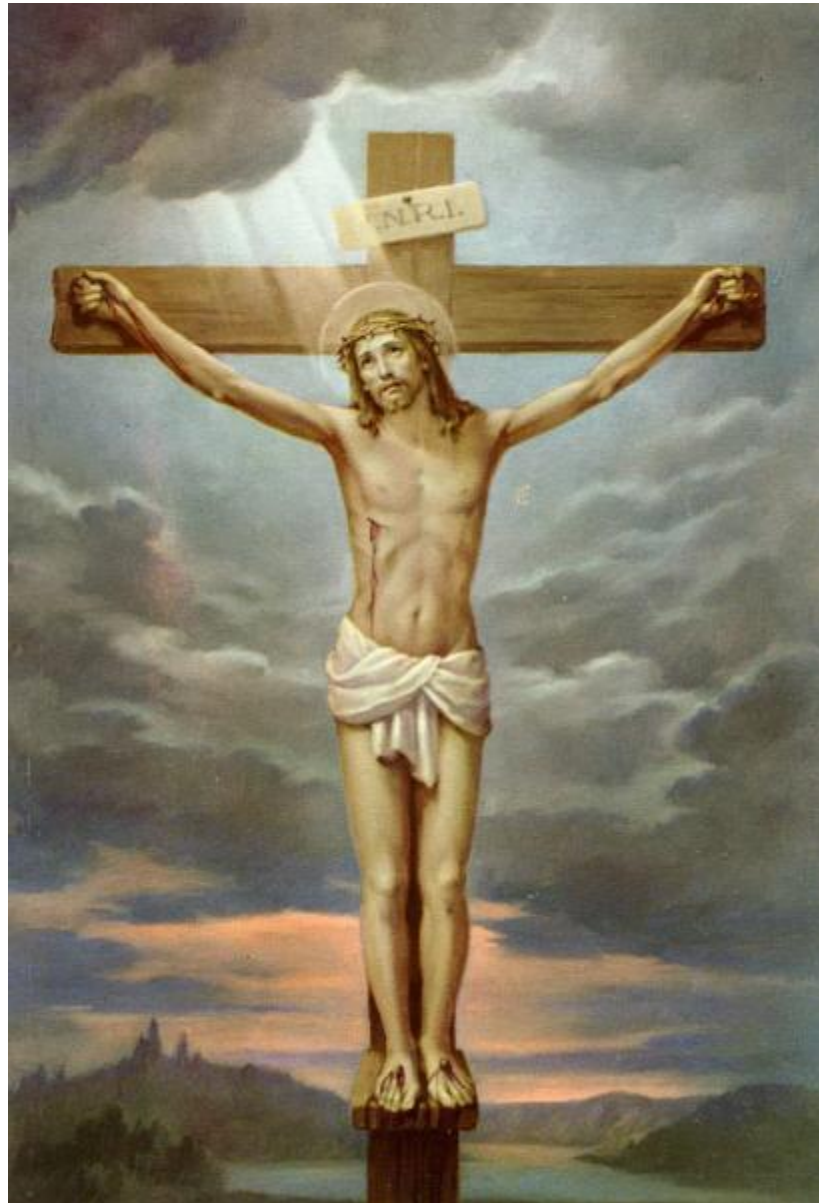

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xướng:

Cuộc thương khó 5

Chúa Chết Trên Thánh Giá:
Ta Xin Ôn Đóng Đinh Tím Xác Thịt Vào Thánh Giá Chúa
(Lc 23, 33 - 46)

Kể chuyện có thực:

Giữa pháp trường, một tử tội vừa bị chém, đầu rơi xuống. Người mẹ mạnh dạn kêu lớn tiếng trước mặt các quan: “*đây là con tôi, đưa con mà tôi đã cưu mang dưỡng dục. Giờ này nó vẫn là con tôi. Xin các ông trả lại tôi cái đầu của con tôi.*” Nói xong, bà mở rộng vạt áo, bọc lấy thủ cấp đầm máu của người con yêu quý, rồi mang về mai táng trong nhà.

Anrê Trần Văn Trông sinh năm 1814, tại Phú Xuân, Huế. Tuổi 15, cậu mất cha nên đành bỏ học tới họ Thọ Đức dệt lụa cho hoàng gia. Tới tuổi 20, cậu Trông từ giã mẹ để nhập ngũ.

Tháng 11 1834, triều đình ra lệnh những binh sĩ Công Giáo phải ra trình diện rồi buộc phải bỏ đạo và đạp lên thánh giá. Trần Văn Trông và 12 người Công Giáo đều cương quyết khước từ. Các quan liền dùng biện pháp tra tấn dã man khiến 12 người bỏ cuộc, chỉ có Trần Văn Trông trung kiên đến cùng và bị tổng ngục.

Suốt một năm bị giam, Anrê Trông chịu nhiều cơ cực, khổ sở. Anh sốt sắng xin Đức Mẹ giúp anh trung kiên đến cùng. Những món quà nhận được anh chia sẻ cho các bạn tù và lính canh, nhờ đó anh có cơ hội đi xưng tội, rước lễ và thăm mẹ.

Không hy vọng Anrê Trông thay đổi ý kiến, các quan quyết định xử tử anh vào ngày 28 - 11 - 1835.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

Mỗi lần cầu nguyện về biến cố Chúa chịu đóng đinh trên thánh giá, kinh Mân Côi gợi ý để ta xin ơn đóng đinh tính xác thịt vào thánh giá Chúa, các con hiểu về ơn xin đó như thế nào?

1, Thưa, đó là ơn được biểu lộ như nơi Anrê Trần Văn Trông “là người ngay thật, không ăn bớt của công, luôn chăm chỉ làm việc và không ưa những chuyện bất hòa” có phải không?

2, Anrê Trần Văn Trông cũng được ơn đóng đinh xác thịt vào thánh giá Chúa khi anh cương quyết không bỏ đạo như 12 binh sĩ Công Giáo cùng hoàn cảnh với anh.

3, Ơn đóng đinh xác thịt vào thánh giá Chúa được áp dụng với các con như thế nào giữa bạn bè, nơi trường học hoặc nơi mái ấm gia đình?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn đóng đinh tính xác thịt ta vào thánh giá Chúa với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng.

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xướng:

Tin Mừng 1

**Chúa Sống Lại Và Hiện Ra Với Các Tông Đồ:
Ta Xin Ôn Sống Lại Thật Về Phần Linh Hồn**
(Ga 20,19 - 29)

Kể chuyện có thực:

Phêrô Phanxicô Nêrông sinh năm 1818, trong một gia đình có 9 anh em ở Pháp. Tuy được đi học nhưng mỗi ngày Nêrông phải ra đồng chăn súc vật nên chịu ảnh hưởng xấu do bạn bè. Năm 17 tuổi, Nêrông đọc một cuốn sách về đạo đức và thay đổi hẳn lối sống.

Năm 19 tuổi, cậu xin vào chủng viện rồi xin gia nhập Hội Thừa Sai Paris và thụ phong linh mục năm 30 tuổi. Được cử đi truyền giáo ở Việt Nam: Điều ước nguyện của cha là một khi vào Việt Nam sẽ không bao giờ rời khỏi đất nước này. Cha Nêrông đến Kẻ Vinh học tiếng Việt và lấy tên Việt là Bắc do Đức cha Liêu đặt. Cha được cử làm bề trên chủng viện, dạy triết lý và thần học. Một lần cha bị bắt nhưng được chuộc lại.

Ngày 17 - 01 - 1860, vì thất bại trong quan hệ với Pháp, vua Tự Đức ra chiếu chỉ cấm đạo gắt gao. Cha Phêrô Bắc vóc dáng cao, da trắng rất dễ bị lộ. Chỗ ẩn thường xuyên của cha là rừng rậm. Con bách hại ngày càng gắt gao. Có một người tên Luyện đánh bạc thua ông lý trưởng 100 quan, ông hứa tha nợ nếu anh chỉ chỗ cha Bắc ẩn trú. Và anh Giuđa này đã bán cha bằng giá tiền đó.

Điều làm cho quan, lính và dân miền Sơn Tây ngạc nhiên là cha Bắc đã nhịn ăn 21 ngày liền, mỗi ngày cha chỉ uống một bát nước. Ngồi trong cũi chật hẹp mà lúc nào cũng tươi vui. Dân chúng đồn thổi và coi cha như một “Ông thần sống”.

Trước dư luận bất lợi, quan tỉnh Sơn Tây liền làm án về kinh đô xin chém đầu và bêu giữa chợ ba ngày. Vua Tự Đức chuẩn phê theo án xin. Ngày 03 - 11 - 1860, cha Bắc bị chém đầu tại pháp trường Sơn Tây.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Khi cầu nguyện với kinh Mân Côi, và suy niệm về Đức Giêsu sống lại, ta xin ơn để được sống lại thật về phần linh hồn. Các con nghĩ gì về cậu Nêrông 17 tuổi đọc một cuốn sách đạo đức và đã thay đổi hẳn lối sống, rồi cuối cùng đã được phúc tử đạo?

2, Các con nghĩ gì về dư luận dân chúng không có đạo coi cha Bắc như một “Ông thần sống”?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn sống lại thật về phần linh hồn với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xưng:

Tin Mừng 2

**Chúa Giê-su Lên Trời:
Ta Xin Ôn Ái Mộ Những Sự Trên Trời
(Mt 28, 18-20)**

Kể chuyện có thực:

Phêrô An-ma-tô cất tiếng chào đời ngày lễ các thánh 1 - 11 - 1831. Tới 15 tuổi, cậu đi học chủng viện, sau lãnh tu phục Dòng Đaminh ngày 18 - 09 - 1847, rồi được gửi đi học tại Phi-Luật-Tân, thụ phong linh mục năm 1855, cũng là năm cha tới truyền giáo tại Việt Nam.

Tới Việt Nam, cha Phêrô An-ma-tô nhận tên là Bình, ở lại Nam Am và Đông Xuyên. Sau cha về chủng viện Kẻ Mốt để học tiếng Việt, rồi được cử đi phụ trách xứ Thiết Nham. Sức khỏe cha Bình thật yếu kém vì bị bệnh thương xuyên nhưng nghị lực của cha như vô tận để đối phó với mọi khó khăn thử thách của môi trường truyền giáo.

Từ năm 1857, cuộc bắt đạo ngày một khốc liệt, cha Bình viết thư cho gia đình: “con và một linh mục nữa đã ẩn mình bảy tám tháng nay trong một nhà có sẵn hang ở dưới lòng đất để núp khi quan quân vây bắt. Nhưng nay mai nếu cha mẹ có nghe tin con bị bắt thì xin cha mẹ đừng khóc làm chi. Hãy vui mừng vì con được phúc trọng đường ấy”.

Từ tháng 08.1861, sau chiếu chỉ phân sáp của nhà vua, hàng giáo sỹ hầu như không thể tìm được chỗ nào an toàn để ẩn náu. Sau khi Đức Cha Liêm và thầy giảng Giuse Khang bị bắt trên thuyền, cha Bình và Đức Cha Vinh được giới thiệu tới trọ tại một nhà người ngoại giáo và được đón tiếp niềm nở nhưng người cháu của chủ nhà liền báo với quan để lãnh thưởng. Thế là hai vị bị bắt.

Ngày 1 - 11 - 1861, đúng ngày cha Phêrô An-ma-tô Bình tròn 30 tuổi. Ngài bị chém đầu tại pháp trường Năm Mầu cùng với Đức Cha Liêm và Đức Cha Vinh.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Trong kinh Mân Côi khi cầu nguyện về Chúa Giê-su lên trời, ta xin ơn để được ái mộ những sự trên trời. Trong thư viết cho gia đình ở Tây Ban Nha, cha An-ma-tô nói gì về lòng ái mộ của ngài đối với những sự trên trời?

2, Hằng ngày các con có thể ái mộ những sự trên trời không khi học bài, làm bài hay giúp đỡ ba má?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn ái mộ những sự trên trời với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xưng:

Tin Mừng 3

**Chúa Thánh Thần Hiện Xuống:
Ta Xin Ôn Có Lòng Đầy Dẫy Mọi Ôn Chúa Thánh Thần
(Cv 2, 1 - 41)**

Kể chuyện có thực: Cha Gioan Đạt chào đời năm 1765 tại làng Khuê Cầu, tỉnh Thanh Hóa. Mồ côi cha từ nhỏ, cậu Đạt xin phép mẹ dâng mình cho Chúa dưới sự chăm sóc của cha Loan xứ Đồng Chuối. 18 tuổi, cậu nhập chủng viện, sau đó đi giúp xứ và chịu chức năm 1798.

Vị tân linh mục hết sức chăm lo cho giáo dân nên được mọi người yêu quý. Cha chính địa phận Tây Đàng Ngoài nhận xét: “cha Đạt có nhiều nhân đức, nhất là nhân đức tuân phục và khó nghèo. Cha luôn tuân phục và chu toàn mọi bổn phận, nên Đức Cha và các vị thừa sai đều quý mến. Lời cha giảng có sức mạnh đặc biệt, có sức thuyết phục lòng người.” Mới thi hành tác vụ linh mục được 6 tháng thì vua Cảnh Thịnh ra sắc chỉ bắt đạo gắt gao. Cha phải trốn vào rừng, từ đó lên về ban các bí tích. Hôm đó cha vừa hoàn tất thánh lễ an táng tại tư gia thì quân lính ập tới. Giáo hữu đưa cha ra sau nhà để thoát thân nhưng cha không đành bỏ rơi họ giữa lúc chủ nhà bị tra tấn, vì chén thánh và áo lễ linh đã tìm thấy. Cha nói: “vẫn biết tôi có thể trốn thoát nhưng như thế anh em sẽ khổ nhiều”. Linh trí cha lại rồi đánh đòn tàn nhẫn cùng với thầy Tâm và 3 vị trong ban chức giáo xứ. Giáo dân vì đông người định dùng sức mạnh giải vây cha. Cha Đạt can họ: “cứ để tôi vâng theo thánh ý Chúa, anh em ở lại bình yên, kiên trung giữ đạo và nhớ cầu nguyện cho tôi được vững vàng đến cùng.

Hai tháng trong tù, cha Đạt làm mọi người ngỡ ngàng, vì thấy cha bình tĩnh vui vẻ. Lương dân cũng mến cha. Một thiếu phụ gần trại giam đưa cha một chai độc dược để cha kết liễu cuộc đời đau khổ. Cha từ chối và cắt nghĩa “người Công Giáo chân chính dù trong hoàn cảnh nào cũng không chấp nhận tự tử”. Ông Thiềng cai ngục đặc biệt mến cha khi nói riêng với cha: “Tôi thấy cụ khôn ngoan, đạo đức thì muốn kết nghĩa huynh đệ lắm, ngặt vì cụ sắp bị kết án tử rồi. Tôi xin hứa biểu cụ cỗ quan tài biểu lộ lòng tôi quý cụ”.

Cha Đạt bị trảm quyết ngày 28.10.1798 khi mới được 33 tuổi, chưa đầy một năm phục vụ trong chức linh mục.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

Theo kinh Mân Côi, ta xin cho được lòng đầy dẫy mọi ơn Đức Chúa Thánh Thần.

1, Các con thấy cha Đạt được mọi người thán phục: các con có để ý tới lời thán phục của ai đối với cha Đạt không?

2, Có nhân đức hoặc thói quen nào của cha Đạt các con thấy có thể áp dụng với bản thân hoặc với gia đình ta để mọi người được hạnh phúc?

3, Các con nghĩ gì về lời cha chính địa phận Tây Đàng Ngoài nói rằng: cha Đạt luôn tuân phục và chu toàn mọi bổn phận?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn có lòng đầy dẫy mọi ơn Đức Chúa Thánh Thần với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

Ba má và các con làm dấu thánh giá

Ba má xưng:

Tin Mừng 4

**Đức Maria Được Đưa Lên Trời:
Ta Xin Ôn Chết Lành Trong Tay Đức Mẹ**

Kể chuyện có thực:

Micae Nguyễn Huy Mỹ sinh năm 1804, mồ côi cha năm lên 10, hai năm sau mồ côi mẹ. Được tận tâm nuôi dưỡng giáo dục, cậu tỏ ra rất thông minh và đạo đức: thông thạo chữ Hán và nghề thuốc, siêng năng đọc kinh sáng tối, tham dự thánh lễ và nhận các bí tích. Cậu thường tìm nơi thanh vắng trong vườn để đọc kinh Mân Côi và cầu nguyện.

Năm 20 tuổi, anh Mỹ kết duyên với cô Maria Mên, con gái ông trùm Antôn Nguyễn Đích và được tám người con đạo hạnh khiến dân làng kính nể và đồng thanh thỉnh ông làm chánh tổng nhưng ông từ chối. Về sau vì vâng lời Đức Cha Du để trợ giúp chủng viện và giúp đỡ giáo dân, ông nhận chức lý trưởng.

Ngày 02.07.1838, quan tổng đốc chỉ huy cuộc bao vây làng Kẻ Vĩnh, bắt ông Lý Mỹ cùng với linh mục Mai Nam và ông trùm Nguyễn Đích giải về tỉnh Nam Định. Người con gái ông Lý là cô Mỹ mới 12 tuổi cũng lén mẹ ra tỉnh tìm cách qua ba lần cửa có lính gác vào thưa với ba: “xin cha can đảm chịu chết vì Chúa”. Cậu Tường mới 9 tuổi là con trai ông Lý Mỹ không đi xa được cũng chuyển lời thưa với cha: “cha đừng lo cho chúng con, cha hãy an tâm vững lòng xưng đạo và chịu chết vì đạo”. Bà Lý Mỹ bồng con mới sinh được mấy tháng đến thăm chồng, trao con cho chồng ẵm một lúc rồi nghẹn ngào nói: “vợ con ai mà chẳng thương chẳng tiếc, nhưng ông hãy hy sinh vác thánh giá rất nặng vì Chúa, hãy trung thành với Chúa đến cùng. Đừng lo nghĩ về mẹ con tôi. Thiên Chúa sẽ quan phòng tất cả...” Ông Lý Mỹ cảm thấy đau đớn tận đáy lòng nói với vợ: “lời bà khuyên đốt thêm lửa mền trong lòng tôi. Bà đem con về săn sóc chúng thay tôi, sớm tối cầu nguyện, ngày sau gặp bà và các con chung hưởng hạnh phúc vĩnh cửu nơi quê thật là nước thiên đàng”. Ông Lý Mỹ chịu tử đạo tại pháp trường Bãi Mầu, Nam Định ngày 22 - 08 - 1838.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Con gái ông Lý Mỹ mới 12 tuổi lén mẹ ra tỉnh gặp ba trong tù nói gì với ba? Em cô là Tường mới 9 tuổi không đi xa được, cũng chuyển lời nói gì với ba trong tù?

2, Bà Lý Mỹ ẵm con mới sinh được mấy tháng đến thăm chồng trong tù nói gì với chồng? Ông Lý Mỹ nói gì với vợ trong cuộc viếng thăm?

3, Ở tuổi thanh niên và thiếu niên, cậu Micae Mỹ thường tìm nơi thanh vắng trong vườn để đọc kinh Mân Côi. Cậu xin ơn gì qua kinh Mân Côi khi suy niệm về Đức Chúa Trời cho Đức Bà Lên Trời? On đó được ban cho ông Mỹ như thế nào?

Ba má và các con: khấn khoản xin ơn chết lành trong tay Đức Mẹ với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.

---

*Ba má và các con làm dấu thánh giá
Ba má xướng:*

Tin Mừng 5

**Đức Mẹ Đội Triều Thiên Trong Vinh Quang:
Xin Ôn Được Thương Cùng Đức Mẹ Trên Thiên Đàng**

Kể chuyện có thực:

Annê Lê Thị Thành sinh khoảng năm 1781 tại làng Bái Điền, tỉnh Thanh Hóa. Từ nhỏ cô Thành đã theo mẹ về quê ngoại ở Phúc Nhạc, một giáo xứ lớn thuộc tỉnh Ninh Bình. Năm 17 tuổi cô kết hôn với anh Nguyễn Văn Nhất và sinh được hai trai tên Đê, Trân và bốn gái là Thu, Năm, Nhiên, Nụ. Tục lệ địa phương thường gọi cha mẹ bằng tên con đầu lòng. Vì thế mới có tên ông Đê, bà Đê. Hai ông bà sống hiền lành đạo đức, rất quan tâm đến việc giáo dục con cái.

Cô Luxia Nụ trong cuộc điều tra phong thánh nói “thân mẫu chúng tôi rất chăm lo việc giáo dục các con. Chính người dạy chúng tôi đọc chữ và học giáo lý, sau lại dạy cách tham dự thánh lễ và xưng tội rước lễ. Người không để chúng tôi biếng nhác việc xưng tội. Khi chúng tôi lơ là, người thúc giục chúng tôi bằng được mới thôi. Người cho chúng tôi nhập hội con Đức Mẹ và ban thiếu nữ thừa kinh ở nhà thờ.” Cô Anna Năm cũng xác minh: “song thân chúng tôi chỉ gả các con gái cho những thanh niên đạo hạnh ... Người cũng thường dạy vợ chồng tôi: hai con hãy sống hòa hợp, an vui, đừng để ai nghe các con cãi nhau bao giờ”.

Ông bà Đê hay thương giúp người, nhất là trọng kính và giúp đỡ các linh mục gặp khó khăn trong thời cấm đạo. Một người tên Đê theo giúp cha Thành ở nhà bà Đê vì tham tiền đã mật báo cho quan tổng đốc Trịnh Quang Khanh. Quan chỉ huy 500 lính bao vây làng Phúc Nhạc ngày lễ Phục Sinh 14.04.1841. Cha Thành và Ngân kịp trốn thoát. Cha Nhân bị bắt trước nhất, rồi đến cha Lý cùng với bà Đê chủ nhà. Kế đến là ông trùm Cơ, bốn hương chức trong làng và hai nữ tu Mến Thánh Giá. Tất cả đều được giải về Nam Định.

Quan tòa bắt bà Đê bỏ đạo, bà đáp: “tôi chỉ tôn thờ Thiên Chúa, không bao giờ tôi bỏ Chúa muôn đời”. Khi chồng đến thăm, bà Đê giải thích vì sao bà được kiên tâm: “họ đánh đập tôi vô cùng hung dữ, đến đàn ông còn không chịu nổi, nhưng tôi đã được Đức Mẹ giúp sức nên tôi không cảm thấy đau đớn.

Bà Đê được phúc tử đạo ngày 12 - 07 - 1841, sau 3 tháng bị giam, thọ 60 tuổi.

Gợi ý về Lời Chúa dạy với số câu hỏi tự chọn

1, Trong cuộc điều tra phong thánh, hai con bà Đê là Luxia Nụ và Anna Năm nói gì về mẹ các cô?

2, Các quan truyền đánh đòn bà Đê lúc đầu bằng roi, sau lính dùng củi lớn quật vào chân bà. Bà giải thích cho chồng hiểu tại sao bà được kiên tâm?

Ba má và các con: khẩn khoản xin ơn được thưởng cùng Đức Mẹ trên Nước Thiên Đàng với một kinh Lạy Cha, 10 kinh kính mừng, 1 kinh sáng danh.